

פני עין חמד

יוצא לאור 7"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מהלכת ציון

פְּרֻשֶׁת שְׁלַח לְךָ - הַשְּׁפָעֵת הַחֲבֵרָה

"וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשֶׁע בֶּן נוּן יְהוֹשֻׁעַ" (במדבר יג, טז)

חוששים על עצמנו אפילו כאשר אנחנו נמצאים בקרב בני אדם שסכנת השפעתם השלילית עלינו היא גדולה ואנחנו עלולים להיגרר אחרי מעשיהם הרעים.

אם כן, מדוע משה רבינו ע"ה חשש על יהושע, שלו מסר את כל התורה, פן יכשל חלילה בחטא גדול שכזה - עד שהיה צריך להתפלל עליו: "י-ה יושעך מעצת המרגלים?"

המסקנה המתבקשת מכאן היא שאת מה שטחו עינינו מראות, ראו אותם גדולי עולם כמשה רבינו ע"ה, יהושע בן-נון וכלב בן יפונה.

הם הבינו היטב, שגם האדם הגדול ביותר עלול חלילה ליפול בנקל ולהיכשל בחטא החמור ביותר! לפיכך משה רבינו ע"ה התפלל על תלמידו יהושע בן נון שלא יצטרף לעצת המרגלים ועלול חלילה יכשל איתם.

מכאן עלינו ללמוד, עד כמה אנחנו צריכים לחשוש מפני סכנה של השפעה רעה. לכן, יש להתמיד בתפילה לסייעתא דשמיא שבורא עולם יצילנו מפח יוקשים. בעז"ה נזכה להינצל מסביבה רעה של אנשים חוטאים, שמעשיהם ח"ו לא ישפיעו עלינו.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

שְׁנֵי לֵבָב

7"י	כנסת לבת 3א לכת	רבני תפ
19:07	20:19	21:14
19:24	20:17	21:11
19:28	20:20	21:15
19:24	20:17	21:11

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'וליאנט יפית שרה בת ג'ינה דרוור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו נזרי בן ימנה אלינה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה מיטל בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נדימה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רונית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל מיכאל יהודה בן מרים בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט יהודה לייב בן אסתר מלכה נעימה בת שרה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

על הפסוק: "וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשֶׁע בֶּן נוּן יְהוֹשֻׁעַ" (במדבר יג, טז), רש"י הקדוש כותב: "התפלל עליו: י-ה יושעך מעצת המרגלים".

הגאון הרב שמחה מרדכי זיסקינד זיו זצ"ל (הידוע בכינויו ה'סבא מקלם') בספרו 'חכמה ומוסר' (ח"א, עמוד רמז) שואל:

מדוע היה חשש שמא יהושע יכשל ללמוד מהמרגלים? הרי חטא המרגלים עצמו היה כה עד שקשה להבין כיצד נכשלו בו אנשי רמי מעלה.

מי היה מעלה בדעתו שהמרגלים שהיו הנשיאים וענקי רוח הם אלו שחטאו והחטיאו את העם כולו. הם גרמו במעשה זה שכל העם בכה באותו הלילה, שנאמר: "וַיִּבְכוּ הָעָם בְּלַיְלָה הַהוּא" (במדבר יד, א)

בעקבות מעשה זה בורא עולם גזר עלינו שנבכה בכיה לדורות (שכן המרגלים חזרו לביל תשעה באב- ובתשעה באב של כל שנה ושנה אנחנו בוכים בעקבות חורבן שני בתי המקדש) גם נגזרה מיתה על דור המדבר ושהם לא יזכו להיכנס לארץ ישראל. בעקבות זאת בני ישראל הסתובבו במדבר במשך ארבעים שנה!

כל זה רק בגלל מעט כבוד- הנשיאים חששו שמא כאשר יכנסו לארץ הם לא יהיו נשיאים בארץ ישראל.

הפלא הוא גם על משה רבינו ע"ה, שחשש על בחיר תלמידיו, יהושע בן-נון שלא יכשל חלילה בחטא חמור זה ויצטרף לעצת המרגלים.

הפלא הזה גדול שבעתיים, שכן אנחנו לא

הצלחת דביר בן נלי רחל
זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב
לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל
לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר
לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

שואל ומשיב בהלכה – בשולי גוים - חלק כ"ד

האם בדג טונה הנמכר בקופסאות שימורים יש בישולי גויים?

Ice ?

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה !

דג טונה, הנמצא בקופסאות שימורים, יש להחמיר לקנותו רק בכשרות שמקפידים על 'בישול ישראל', מכיוון שהדג עולה על שולחן מלכים. **מקורות:** דעת הראש"ל הגר"ע יוסף זצ"ל בספרו 'הליכות עולם' ח"ז (עמוד קכח) מפני שהגויים מבשלים אותם ברותחים, מבלי שיקדימו לעשנם כלל. וכיוון שהם דגים גדולים, הם עולים על שולחן מלכים ושרים בלי ספק. ע"ש. דלא כמ"ש בשו"ת 'שכיל עבדי' ח"ז (חיו"ד סימן ו ס"ד). נאמר לי מבד"ץ עדה החרדית, שהם מקפידים על 'בישול ישראל' לדעת הספרדים. בכשרות U.O (אולי עוד) המשגיח שאינו בשטח כל הזמן, מנמיך בתחילת היום את המעלות של הקיטור, ולאחר מכן חוזר ומגביר את החום. זה מועיל לדעת הרמ"א.

הנוהל בהכשרים המהודרים, שמקפידים שרק לאחר שהעובדים מכניסים את תבניות הדגים לתנור, המשגיח פותח את כניסת הקיטור אל התנור. כך נחשב בישול ישראל לדעת הספרדים.

דגי סרדין, הנמצאים בקופסאות שימורים, אין בהם משום בישולי גויים, מפני שאינם עולים על שולחן מלכים. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן קיג ס"ב). כ"פ הראש"ל בספרו 'הליכות עולם' ח"ז (עמוד קכד) וכתב את סדר תהליך בישולם: קודם בישול הדגים הקטנים בקופסאות מכניסים אותם בתוך כלים גדולים כעין סלים, ומעשנים אותם בקיטור ועל ידי כך מתבשלים מעט עד שראויים לאכילה. רק אח"כ חוזרים ומניחים אותם כשהם בקופסאותיהם בתוך דוד גדול מלא מים רותחים, ושם נגמר בישולם. אף השמן הנמצא בקופסא אין לחשוש לכשרותו, מכיוון שהדבר נעשה על ידי בעלי תעשייה מפורסמים, המעידים על גבי הקופסא, שהשמן שבו הוא שמן זית, אין לחוש בו לתערובת שמן טמא, ואומן לא מרע אומנותיה. ע"ש. לכן דעת הגר"מ פיינשטיין הובא בשו"ת 'רבבות אפרים' ח"ה (סימן תקצו), מכיוון שלא שייך בהם גזירת חתנות, שהרי לא יבואו האוכלים להתקרב לאלו שהתעסקו בבישולם. כ"ה בשו"ת 'ביע אומר' ח"ה (חיו"ד סימן ט).

יש מחמירים. **מקורות:** הגר"ש וואזנר בקובץ 'מבית לוי' (ח"ח ס"ד). עיין בשו"ת 'שבט הלוי' ח"ו (סימן קח). כן דעת החזון אי"ש במכתביו הובא בקובץ 'צפונות' (שנת תש"ן).

יש לדעת, שאותם דגים הנמצאים בקופסאות שימורים, שאין עליהם כשרות, יתכן מאוד שמעורב בהם שמן ושאר תוספים אסורים.

חֶסֶד מִפְּלֵא

להלן סיפור מופלא על הגאון הרב משה פיינשטיין זצ"ל, המעובד מתוך 'מאן מלכי רבנן'. יש בו כדי ללמדנו עד כמה הצדיק הבלוי על מידותיו גם כשפגעו בו. אדרבה, כאשר הפוגע הזדקק לסיועו של הרב פיינשטיין, הצדיק מיד נחלץ לעזרתו ועזר לו עד כמה שידו מגעת. להלן פרטי הסיפור:

אחרי שהתמנה מרן הגאון רבי משה פיינשטיין זצ"ל לעמוד בראש אגודת ישראל בארה"ב, וכן כיו"ר מועצת גדולי התורה, היו רבנים מחוג מסוים, שהחליטו להתקיף את הגאון רבי משה ולהביע התנגדות עזה לדעותיו והשקפותיו. הם אף יצאו בפומבי בהתקפה נחרצת נגד תשובות מסוימות, שכתב בספרו 'אגרות משה'.

רק לסבר את האוזן, הגאון סיים את כל הש"ס והשולחן ערוך עד גיל חמש-עשרה. בנו, הגאון הגדול ר' ראובן, סיפר כי רבינו היה מסיים מדי שבת בשבתו את מסכת שבת. כמו כן היה חוזר מדי יום על חמישים דפי גמרא! רבינו סיים את השולחן-ערוך לכל הפחות שבע מאות פעמים! והיה מסוגל לפסוק הלכה מתוך הסוגיות עצמן! למרות זאת, הם לא חששו להתקיף את רבינו.

מחלוקת זו, שהתעוררה נגדו, גרמה לו עוגמת נפש מרובה. התקפות אלו לא הסתכמו רק במאמרים אלא גם בהתקפות אישיות, חירופים וגידופים, מעשה אלימות, הטרדות טלפוניות ושריפת ספריו! האחדות והשלום היו אהובים עליו מאוד והוא רדף אחריהם כל ימיו. גם כשפגעו בו במילים קשות ביותר - הרב שתק ולא הוציא הגה.

יום אחד אחד הרבנים, שהשתתפו בהתקפות עליו, נתפס בתרמית מס. כתוצאה מכך הוא היה עלול להיות נידון לתקופת מאסר ממושכת. הוא חשב רבות, כיצד יוכל להקל בדינו. לבסוף הוא הגיע לביתו של מרן רבי משה פיינשטיין וביקש ממנו לכתוב מכתב אל השופט ולבקש ממנו לרחם עליו ולהקל בדינו.

רבי משה כתב מיד את המכתב המבוקש בסגנון נלהב, כאילו מדובר בידיד קרוב ונערץ. בני המשפחה השתוממו למראה הדבר. לאחר שאותו רב עזב את הבית, כשהמכתב בידו, הם הביעו את פליאתם על הסיוע, שרבינו העניק לאדם שרדף אותו וגרם לו עוגמת נפש רבה. הצדיק רבי משה לא הבין, מדוע הם תמהים על מעשהו ואמר: "וכי אפשר לסרב לאדם הזקוק לעזרה ולא לעזור לו, חלילה?".

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים – הגאון הרב ישראל זאב גוסטמן זצ"ל

הגאון הרב ישראל זאב גוסטמן זצ"ל - נולד בליטא בשנת ה'תר"ע (1910). כבר בצעירותו נודע כעילוי מופלג. הגאון ר' חיים עוזר גרודז'נסקי מוילנא הגיע יום אחד לישיבה. הרב התרשם מאוד מרבינו ומחידושו (אחד מחידושיו שימש כבסיס לפתרון סוגיה סבוכה בבית הדין הגדול- ואיפשר להתיר עגונה). כשהיה בן 21 שנים בלבד מונה לדיין בבית הדין הגדול בוילנא (במקום חמוי שנפטר בין אירוסיו לנישואיו). בנוסף שימש כר"מ בישיבת רמיילס. בשנת ה'תרצ"ט (1939) פרצה מלחמת העולם השנייה.

הנאצים כבשו את וילנא ורדפו את היהודים ובמיוחד התעללו ברבנים ובדיינים והם עונו עד מוות. גם רבינו הוכה קשות עד שאיבד את הכרתו והתעלף. הרשעים הארורים חשבו, שהוא נפטר, ולכן עזבו אותו. רבינו היה הרב האחרון שנותר בגטו והוא נדרש להכריע בשאלות קשות ביותר. עסק בקבורה של למעלה מחמשת אלפים יהודים! בדרך נס רבינו הצליח להימלט עם אשתו ובתו ליערות. הם הסתתרו במקומות שונים. במשך חצי שנה הם הסתתרו במערה שבה לא היה ניתן לעמוד זקוף.

לאחר תום המלחמה חזר לוילנא כדי לסייע בשיקום שארית הפליטה. טיפל בענייני הדת, נישואין והתרת עגונות, שבת וכשרות. כל זאת כמעט ללא ספרים ובהסתמך על זכרונו המופלא. כשנה לאחר המלחמה, ביום ראשון של פסח, קומיסר יהודי הגיע לביתו וסיפר שקיימת נגדו פקודת גירוש לסיביר והם מתכוננים לעצור אותו מחר. עוד באותו הלילה ברח עם משפחתו. רבינו הגיע לצרפת דרך צ'כיה לאחר תלאות רבות.

מאחר ולא ניתן לו אישור עליה לארץ ישראל (סרטיפיקט), עבר עם אשתו ובתו לארה"ב. שם התמנה לראש ישיבת 'תומכי תמימים' בניו-יורק. בשנת ה'תשל"א (1971) עלה לארץ ישראל. בעצת הגאון ר' דב בעריש יודנפלד מטשעבין הקים את ישיבת 'נצח ישראל- וילנא רמיילס' (לזכר הישיבה בוילנא) בשכונת רחביה בירושלים. שיעוריו נודעו כעמוקים במיוחד. שיעורו ביום שני נמשך כארבע שעות! תלמידי חכמים רבים התקבצו סביב הישיבה, והיו משומעי לקחו. נפטר ב-כ"ח סיוון ה'תשנ"א (1991). חי כ-81 שנים. ציונו בהר-הזיתים. חתנו, ר' מיכל ברינקר, מילא את מקומו כראש ישיבת 'נצח ישראל'.

אביו: ר' אברהם צבי הי"ד. **אשתו:** מרת שרה (בת ר' מאיר באסו - ראש ישיבת רמיילס בוילנא, וחבר בית-הדין של ר' חיים עוזר גרודז'נסקי ורבה של שניפשוף. נישא בהיותו בגיל 21). **מרבתי:** ר' שמעון שקופ (ראש ישיבת גרונדה). **חברותא:** ר' חיים שמואלביץ. **ילדיו:** מאיר הי"ד (הנאצים ימ"ש לקחו אותו מתוך ידיו ורצחו אותו בשואה), בתו (נישאה לר' מיכל ברינקר, מילא את מקומו כראש ישיבת 'נצח ישראל'). **מתלמידיו:** ר' דוד ביגמן (ראש ישיבת 'מעלה גלבע'), ר' מנחם ולדמן (ראש מכון שבות עם), ר' שמואל טל (ראש ישיבת תורת החיים), ר' צבי קושלבסקי (ראש ישיבת 'היכל התורה – פרשבורג'). **מספריו:** **יקונטרסי שיעורים** - סדרת ספרים על מסכתות התלמוד: גיטין, קידושין, בבא קמא, בבא מציעא, בבא בתרא, נדרים וכתובות.

פעם בעת ישיבה חשובה במועצת הרבנות הראשית, רבינו התקשר למשרדי הרבנות שבהיכל שלמה וביקש לדבר עם הרב הראשי הגאון רבי אברהם שפירא זצ"ל. המזכירה התנצלה ואמרה כי יש עתה ישיבה של מועצת הרבנות הראשית, ואי אפשר לדבר כרגע עם הרב הראשי. רבינו אמר למזכירה: "תגידי בבקשה לרב שפירא, שהרב גוסטמן צריך אותו דחוף!".

המזכירה נבהלה והעבירה את תוכן ההודעה לחדר הישיבות. כהגאון הרב שפירא קיבל את ההודעה, הוא יצא במהירות לשוחח עם הרב גוסטמן, לדעת מה קרה. הרב שפירא שמע בטלפון שהרב גוסטמן אמר לו: "רבי אברום, בשיחה שהיתה לנו הסתפקנו בדברי רש"י איך להבינם. עתה, לעניות דעתי, עלה בדעתי ביאור נכון בדבריו".

אז החל הרב גוסטמן להרצות את הדברים. הרב שפירא הקשיב עד לסוף דבריו והקשה וניסה להפריך. הרב גוסטמן הסביר לשיטתו והוא הסביר אחרת וכן הלאה. כך נשאבו שני הגדולים לעולם של לימוד תורה, שהוא עולמם באמת, ושכחו מכל הסובב אותם. לאחר שהסתיימה השיחה, הרב שפירא חזר לחדר הישיבות והתנצל על השתתותו.

הוא סיפר ליושבים מה שקרה: "הרב גוסטמן קרא לי בדחופות. כך הוא הודיע למזכירה, שזה דחוף ביותר. מה היה דחוף? הוא התקשה בדברי רש"י מסוימים ולא יכול להמשיך ללמוד. בשבילו זה הדבר הכי דחוף בעולם והכי חשוב. לכן אמר למזכירה, שזה דחוף. מה דעתכם? תדעו לכם שהוא צודק! באמת זה הדבר הכי דחוף בעולם, לתרץ את דברי רש"י ולהמשיך ללמוד".

אחת החברות המופלאות בישיבת גרודנה היתה בין הגאונים רבי חיים שמואלביץ ורבי ישראל זאב גוסטמן. הם הניחו מראש אוכל בסטנדר, כך שיוכלו ללמוד רצוף בלי שיצטרכו ללכת לאכול. פעם אחת למדו ברציפות מיום חמישי בבוקר עד כניסת השבת את כל מסכת סוטה בעיון. התמדתו של החברותא, ר' חיים, היתה בישיבה לשם דבר, כהתמדה שלא תיאמן. היה שכיח שבבוקר היה סועד את ליבו בפת לחם ודג מלוח, וצולל בים התלמוד במשך שלושים שעות רצופות בלהט וביגיעה מפרכת. ('תורה יבקשו מפיאו')

ודר יומו היה מסודר ומתוכנן בדיוקנות. כל דקה נוצלה כראוי. משום כך הרב התקשה למצוא פנאי לדברים נוספים. פעם אחת ניגשו אליו בחורים, וביקשו ממנו שיכתוב חידושי תורה לקובץ תורני. הם היו בטוחים שבקשתם תענה בחיוב, אולם להפתעתם הרב ענה להם: "לו היה לי זמן, הייתי מכין לעצמי כוס תה!". פעם כשנכנס למטבח, הרב אמר לנוכחים: "לא התבטלתי מלימוד התורה. בדרכי לכאן, ישבתי מהרש"א פלוני..."

כשרבינו היה מספר לתלמידיו על אותו יום גורלי שבו חתם על החוזה לקניית בניין הישיבה בירושלים, טרח להדגיש באוזניהם, שבאותו יום למד שעה נוספת מהרגיל אצלו, כדי להשלים את השעה שהפסיד בלימוד תורה עקב חתימת החוזה!

זְכוּת מְצוֹת צִיצִית

בשלוש אל רבו, היה מודה לה' על חסדיו.

פעם אחת, כשהלך ביער שקוע ברעיונותיו, יצאו שלושה שודדים גברתנים מבין העצים, ובידיהם סכינים ופגיונות. "לרגע נפל עלי פחד גדול", הצדיק מרימנוב סיפר.

"חשבת כי בדרך הטבע אין לי שום סיכוי להינצל. אני הייתי צעיר וכחוש, ומולי התייצבו שלושה בריונים מצויידים בנשק. גם לברוח לא יכולתי, כי הם היו מהירים ממני והם הכירו את היער יותר טוב ממני".

"מה אעשה, ריבוננו של עולם?". עלה בדעתי רעיון. "הרמתי את שולי הטלית קטן ואחזתי בשתי הציציות הקדמיות. התחלתי לנפנף בהן במרץ אל מול עיניהם המשתאות של השודדים.

הלא יאומן קרה, השודדים קפאו על מקומם באימה, וכעבור רגע נעלמו כלעומת שבאו", הצדיק סיים את סיפורו הראשון.

לימים, הרה"ק מרימנוב קבע את מגוריו בעיר פריסטיק. שמו הלך לפניו ומצבו התבסס. כבר התאפשר לו לשכור עגלה שתסיע אותו לליז'נסק. יום אחד, כשנסעו במשעול צר במעלה הר גבוה, נפלטה לפתע זעקה מפי העגלון.

"מה קרה?!", הצדיק נחרד. "ראה, רבי", העגלון אמר בקול רועד. "מתקרבת לעברנו כרכרה רתומה לארבעה סוסים אבירים. אין לנו לאן לסטות כדי לפנות לה דרך". ניכר היה, כי יושב בכרכרה אחד מאנשי האצולה או אפולו שר בממשלה.

על פי החוקים שהיו מקובלים אז, היה על העגלון להסיט את עגלתו הצידה מפני מרכבת האדון, כדי שלא להפריע לנסיעתו. אולם הדרך עברה בנתיב צר, ומשני הצדדים היתה פעורה תהום. כל סטייה הצידה היתה עלולה להמיט עליהם אסון גדול.

"כשראיתי את העגלה הדוהרת לעברנו, קמתי מתוך אמונה וביטחון בקב"ה. כמו באותו אירוע ביער, הרמתי את שולי הטלית קטן, עם שתי הציציות שלפניה, ונופפתי בה לעבר האדון היושב בכרכרה ומביט בנו בזעם", הצדיק סיפר.

"באותו רגע פני האדון השתנו באורח פלא. כאילו כאב חד עבר בכל גופו. הוא התחיל להתפתל ולגנוח. הוא צעק לעגלון שיפנה מיד לאחור ויחזור על עקבותיו מהר ככל האפשר".

משולם זאב נותר משתומם למשמע הדברים, שהותירו בו חותם עמוק. בו במקום קנה טלית קטן כזאת בעבורו, והטילו בה ציציות 'לשם מצוות ציצית', כדן.

ר' משולם זאב התגורר בעיר פעסט שבהונגריה. הוא הגיע לרגל עסקיו לרימנוב שבגליציה. מארחו, שהיה מחסידיו של הרה"ק רבי מנחם מנדל (טארים) מרימנוב זיע"א, תיאר לפניו את גדולתו וקדושתו של רבו וסיפורי המופתים עליו.

כשגברה התעניינותו, ביקש ממארחו לבוא איתו לצדיק ולהציג אותו לפניו. האורח לא ייחל לקבלת פנים כזאת. הוא רצה בכל מאודו לפגוש את הצדיק פנים אל פנים.

הוא התקבל אצל הצדיק במאור פנים וברוח של ידידות. אולם בתוך שיחתם נשאל פעמיים ושלוש שאלה מביכה, שהיתה מוזרה בעיניו.

"האם אתה נושא עליך טלית קטן?", הצדיק שאל. בפעם הראשונה והשניה. הוא לא השיב על השאלה, מתוך מחשבה שהתעלמותו תבהיר כי הדבר מובן מאליו.

לאחר שנשאל גם בפעם השלישית, ענה בחיוב. לתדהמתו הצדיק ביקש לראות את הטלית קטן. האורח הרים את חולצתו והציג את הטלית הקטנה עם ציציותיה.

הצדיק הביט בו בחיבה ואמר: "לא לשווא שאלתי אותך שוב ושוב. הבגד שלך קטן ואין בו את השיעור הנדרש. על פי ההלכה הוא פטור מציצית, ואי אפשר לקיים בו מצוות ציצית. כדאי מאוד שתקפיד מכאן ולהבא על לבישת בגד רחב, כפי השיעור הנדרש".

הצדיק הביט במשולם זאב, כבוחן את השפעת דבריו. אחר כך המשיך: "אספר לך שני סיפורים, שאירעו לי בצעירותי. תוכל ללמוד מהם על כוחה של מצוות ציצית, ועד כמה עלינו להדר בה ולקיימה כהלכתה".

"בנעורי, הסתופפתי בצילו של הרה"ק הרבי רבי אלימלך מליז'נסק זיע"א. הורי גרו בעיר מרוחקת מליז'נסק. הדבר הקשה עלי מאוד את הנסיעה אל הרבי".

"לא היה לי כסף לשלם בעד נסיעה בעגלה. בלית ברירה, כיתתי את רגלי מעיירה לעיירה, בשדות וביערות, עד שהגעתי לאחר הליכה ממושכת אל חצר הרבי".

"סכנה גדולה ריחפה על ההולכים בין הכפרים והיערות. שודדי דרכים היו אורבים בצידי הדרך וממתינים לעוברי אורח תמימים".

"גם רועי צאן משבטים פראיים נודדים, שנקראו 'היידמקים', היו מתנפלים על עוברי הדרכים. בנוסף, אנשי הכפרים יצאו מדי פעם בפעם לגיחות קצרות לעבר היערות והיו חומסים את רכוש ההולכים בדרך".

מנחם מנדל הצעיר לא נרתע מכל אלה. הוא האמין, כי ההליכה להקביל פני רבו היא מצווה, ולא חשש. פעם אחר פעם היה יוצא אל הדרך כשתרמיל קטן על גבו. כאשר הגיע

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שבתי בן אסטריא אטון זצ"ל	ולד יחיא בן יוסף ז"ל
פואד אברהם בן רגיניה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	יצחק בן ברקוב דב ז"ל
אביבה בת איירין ע"ה	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	מאירה בת יפה ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל	עמירם בן דבורה ז"ל	אביגדור בן ג'ולי ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל	סעידה בת תופחה ע"ה	ר' שאול בן סילביה זצ"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	מזל בת שמעון ע"ה	שני בת אסתר ע"ה
דב בן יצחק ז"ל	יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	מסודי בת חביבה ע"ה
סוליקה בת עישה ע"ה	יעקב בן אסתר ז"ל	אסתר בת גולה גאולה ע"ה
סלים בן פרחה ז"ל	רחל רפאת בת השמת ע"ה	יוסף בר סעדה ז"ל
יעקב בן סלימה ז"ל	לטיף בן פרחה ז"ל	שלום בן אסתר ז"ל
ספירוס תקווה בת נעימה ע"ה	דניאל רפאל בן חגית ז"ל	מרים בת שרה ע"ה
מישא אסתר בת זרה ע"ה	יהודה בן סעידה ז"ל	אביבה לוי ע"ה
אברהם בן טובה ז"ל	עפאת בת השמת ע"ה	כל נשמות עם ישראל

לע"נ

תנצב"ה

הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל
מסעוד בן יקוט ז"ל
שמואל בן רבקה ז"ל
אסתר בן אסתר ז"ל
אביחי בן אסתר ז"ל
נעימה בת גורג'יה ע"ה
חי יזיז בן קלרה ז"ל
ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל
אסתר בת נעמי ע"ה
ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
אורה בת נעימה ע"ה
דוד יצחק בן פרחה ז"ל
גורג'יה בת נעימה ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל
הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל
ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
צדיק חכם בן חזלה ז"ל
דוד בר חסיבה ז"ל
חוה בת יעקב צבי ע"ה
יצחק יצקן בן רחל ז"ל
ברכה בת מרדכי ע"ה
יעקב בן נעמה ז"ל
שרה בת מורברי רחל ע"ה
אלון בן סעדה ז"ל